

Gemeenteraad Peel en Maas
Postbus 7088
5980 AB Panningen

Roermond: 10 oktober 2023

Betreft: Zienswijze ontwerp Bestemmingsplan en ontwerp Plan-MER De Horsten Egchel

Van: A. Bakker

Kenmerk: 23 / AB / 3015

Bijlage(n): Detailuitwerking aandachtspunten zienswijze

Geacht raad van de Gemeente Peel en Maas,

Vanuit Stichting Natuur en Milieufederatie Limburg (NMF Limburg) zetten we ons in voor een natuurrijker, milieuvriendelijker en meer circulair Limburg. Daarom hebben we ons verdiept in het ontwerp Bestemmingsplan en het ontwerp Plan-MER De Horsten Egchel. Daarbij hebben we de volgende drie punten die we met deze brief met u delen;

1. Uitbreiding van de locaties aan de Horsten dient gepaard te gaan met gegarandeerde afbouw van de locatie Jacobusstraat 42;
2. De stikstofreductie doelen voor de landbouw blijven overeind, waarmee deze uitbreiding tot een nog grotere restopgave leidt;
3. Wij dagen u uit om het nieuwe bestemmingsplan te weigeren; De afgegeven Wnb-vergunning vanuit de Provincie Limburg geeft geen verplichting aan de Raad.

De beoogde uitbreiding op de Horsten (LOG-gebied) is een vervolgstap op een reeds in 2012 ingezet traject en met de ondernemer gemaakte afspraken om verslechtering van de leefklimaat, specifiek de geurbelasting, in Egchel te voorkomen op de locatie Jacobusstraat 42 (dicht bij kern). Tot op heden zijn hiertoe twee biggenstallen op De Horsten 20 en een nieuwe zeugenstal op De Horsten 17¹ vergund en feitelijk gerealiseerd evenals twee mestsilos met verharding. Tegelijkertijd zijn de activiteiten op de locatie Jacobusstraat 42 onverminderd voortgezet.

1. Uitbreiding alleen met gegarandeerde afbouw

Uitbreidingsvraag: meer dieren, meer mest, meer druk op leefomgeving

Opmerkelijk is dat al deze uitbreidingen aan de Horsten, de ondernemer geen contractuele verplichting geven voor het afbouwen van de locatie Jacobusstraat 42 (Plan-MER, p.55). Kortom, er is geen harde garantie dat het leefklimaat in de kern verbetert en tegelijkertijd neem het aantal dieren, de hoeveelheid mest en daarmee de stikstofuitstoot exponentieel toe op de locaties aan de Horsten. En de overlast ten aanzien van geur, geluid en gezondheid daarmee ook. Een publieksrechtelijke en privaatrechtelijke borging van de gegarandeerde afbouw van overlast gevende activiteiten aan de Jacobusstraat 42 zou voorwaardelijk moeten zijn voor een eventuele uitbreiding elders.

¹ Omgevingsvergunning fase 1 – 14 mei 2020 (milieu en afwijken bestemmingsplan)

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/gmb-2020-127481.html>

Bouwvergunning fase 2 – 22 oktober 2020 (bouw)

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/gmb-2020-273775.html>

Met het nu voorliggende bestemmingsplan worden nóg drie nieuwe biggenstallen en drie nieuwe zeugenstallen planologisch mogelijk. Er is sprake van een forse uitbreiding van de veestapel daar waar de landelijke overheid inzet op veestapelverkleining. Het totaal aantal varkens bedraagt na volledige realisatie: 33.120 gespeende biggen, 5.000 (op)fokzeugen en 16 dekberen en door al die extra mest moet de totale mestbewerkingscapaciteit uitgebreid worden tot maximaal 35.000 m3 per jaar inclusief opslag.

Dweilen met de kraan open – ontwikkeling dwars in tegen huidige richting

Kortom, een flinke uitbreiding van dieraantallen en daarmee mestproductie. En dat terwijl we middenin één van de grootste transitie van het landelijk gebied zitten, waarbij het doel niet langer maximale productie is maar juist het produceren van waardevol voedsel met zo min mogelijk effecten op natuur, milieu en klimaat. De Wet stikstofreductie en natuurherstel. Waarbij in Limburg voor de veehouderij in het kader van het Limburgs een 50% reductie van de stikstofuitstoot gevraagd wordt voor 2030. Ondertussen is de Gemeente Peel en Maas (net als de Provincie Limburg) in verschillende vormen betrokken bij uitkoopregelingen van veehouders, zoals de win-win regeling, de uitkoopregeling veehouderij (in totaal EUR 750mln), de sanering varkenshouderij (EUR 450mln) en het Limburgs Programma Landelijk Gebied, waarin alleen al door Limburg zes miljard euro wordt gevraagd van het Rijk. Vanuit gezond verstand is duidelijk dat de goedkeuring van het bestemmingsplan voor de gevraagde uitbreiding lijnrecht ingaat tegen de koers die is ingeslagen. Ook minister Van der Wal zei geschrokken te zijn van de Wnb-vergunning voor de uitbreiding. Sterker nog, het is dit soort handelen waardoor nu achteraf miljarden euro's nodig zijn om agrariërs uit te kopen. Dit is niet langjarig duidelijkheid geven naar de sector, maar pappen en nat houden gebaseerd op achterhaalde wet- en regelgeving. Wet- en regelgeving die gericht is op het blijven mogelijk maken van economische activiteiten, ten koste van de bescherming van onze leefomgeving en natuur.

2. De opgaven worden hiermee groter en niet kleiner

Verslechtering van de natuur én verslechtering van leefklimaat: stikstofreductie

“Ten opzichte van de bestaande situatie nemen in het planvoornemen de stikstofemissies (NO₂ en NH₃) toe vanwege toename in aantal dieren en verkeersbewegingen.” (Plan-MER, p. 99). En dat niet zo'n beetje zelfs, voor de stalemissies gaat het om een meer dan verdrievoudiging van de uitstoot en voor verkeer een verdubbeling. De ammoniakemissie uit stallen is het meest bepalend voor de stikstofdepositie op natuurgebieden. In de bestaande situatie bedraagt (uitgaande van rekenjaar 2023) de stikstofemissie uit stallen 2.064,8 kg NH₃/jaar en door verkeer 5,3 kg NO_x/jaar. In het planvoornemen bedraagt de stikstofemissie uit stallen 7.077,7 kg NH₃/jaar en door verkeer 10,5 kg NO_x/jaar². Op de dichterbij gelegen zeer kwetsbare Wav-gebieden³ en Natuurnetwerk is de toename van stikstofdepositie groter dan op de verder weg gelegen Natura2000 gebieden.

Cumulatieve effecten van geur op leefklimaat

“Uit de effectbeoordeling in paragraaf 6.3 blijkt dat in de bestaande situatie de (...) achtergrondbelasting voor geur de gezondheidskundige advieswaarden in de bestaande situatie al overschrijdt” (Plan-MER, p.139). Dit geldt voor zowel de kern, de bufferzone als de verschillende

² In het planvoornemen neemt de stikstofdepositie op Natura2000 gebieden ten opzichte van de bestaande situatie toe. Zonder een stikstofplafondregeling in het bestemmingsplan is niet uit te sluiten dat het bestemmingsplan niet kan leiden tot een toename van de stikstofdepositie en aantasting van de natuurlijke kenmerken van beschermde Natura2000-gebieden.

³ Wet ammoniak-gebieden, door Provincie Limburg aangewezen als zeer kwetsbaar voor verzuring (stikstof) binnen de EHS (oorspronkelijk).

buitengebieden (Leudal en Peel en Maas). Met het planvoornemen en overige ontwikkelingen in de omgeving neemt de “achtergrondbelasting van geur neemt toe” (Plan-MER, p.17).

Dit is op zijn minst gek als bedacht wordt dat de hele rationale achter deze uitbreiding in eerste instantie was om het leefklimaat te beschermen. De afwaartse beweging wordt nu al gerealiseerd, waarvoor geen garanties zijn dat de activiteiten in de kern verminderd worden, waardoor het cumulatieve effect van deze voorgenomen ontwikkeling ook in bewoonde gebieden tot een verslechtering leidt en nu een aantal gevoelige objecten in het buitengebied wel óók nog verder van de advieswaarden raakt (van “goed” naar “redelijk” en in de bufferzone van “redelijk” naar “matig”).

3. De Raad van Peel en Maas heeft wél een keuze

In het Plan-MER wordt gesteld dat de Wnb-vergunning rechtmatig afgegeven en onherroepelijk is⁴ en één op één ingepast kan worden in het bestemmingsplan. Daarom zijn de handen van de Gemeenteraad gebonden⁵.

Het Hof van Justitie stelt in een uitspraak van 2021⁶ dat zelfs in het geval waarin een afgegeven vergunning definitief is, gelet op de verplichtingen onder artikel 6, lid 3 van de Habitatrichtlijn, dat de in strijd met deze verplichting afgegeven vergunning definitief is, het kan zijn dat dit project gelet op die verplichting toch niet worden geacht wettig te zijn vergund. De betrokken lidstaat is krachtens artikel 4, lid 3, VEU (beginsel van loyale samenwerking) gehouden om de onwettige gevolgen van de schending die hij heeft begaan, ongedaan te maken door in het kader van zijn bevoegdheden alle daartoe nodige maatregelen te nemen.

Wij dagen de Gemeente Peel en Maas dan ook om het nieuwe bestemmingsplan te weigeren. De uitbreiding leidt cumulatief tot meer geuroverlast en meer stikstofuitstoot op overbelaste gebieden. Het voldoet dan ook niet aan de wet stikstofreductie en natuurverbetering en de EU Habitatrichtlijn. Dat de natuurvergunning onherroepelijk is, betekent nog niet dat de uitbreiding er gaat komen. Uiteindelijk heeft de Gemeenteraad van Peel en Maas de komende periode het laatste woord. Als die in redelijkheid weet dat de activiteiten die vergund niet in lijn zijn met de EU Habitatrichtlijn dan kan zij leef tonen en vóór de natuur kiezen.

Zoals gezegd, de wet- en regelgeving loopt hopeloos achter. De problemen ten aanzien van de grote veedichtheid en mestoverschot in de Peelregio leven al veel langer. Al in het jaar 2000 werd Nederland door de Europese Commissie en het Europese Hof van Justitie al op het matje geroepen vanwege het niet voldoen aan de Europese Nitraatrichtlijn⁷ en in 2003 al is Nederland verzocht om de tenuitvoerlegging van EU-wetgeving inzake natuurbehoud te verbeteren⁸. Voor wat betreft de Kaderrichtlijn Water (KRW) was voor 2015 al duidelijk dat in Limburg de normen voor gewasbeschermingsmiddelen en nitraat overschreden werden⁹. De balans opmakend, ruim vijf jaren na de PAS-uitspraak, die niet uit de lucht kwam vallen, zijn nog nauwelijks maatregelen tot uitvoering

⁴ Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg van 20 augustus 2020, zaaknummer 2018-206531..

⁵ Er is geen Passende beoordeling nodig, deels omdat sprake is van een voortzetting van een ander plan, waarvoor een passende beoordeling is gemaakt en redelijkerwijs geen nieuwe gegevens en inzichten kan opleveren over significante gevolgen van dat plan of project.

⁶ <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=267933&pageIndex=0&doclang=NL&mode=Ist&dir=&occ=firts&part=1&cid=3398>

⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/nl/IP_00_204

⁸ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/nl/IP_03_1109

⁹ <https://www.clo.nl/indicatoren/nl0594-grondwater-kaderrichtlijn-water>

gekomen om de stikstofuitstoot significant terug te brengen om de natuur te herstellen, laat staan om de vergunningverlening van het slot te halen. Ook voor wat betreft de bescherming van de leefomgeving, geldt dat adviesnormen van de WHO en GGD ten aanzien van o.a. geur en luchtkwaliteit (nog) niet zijn overgenomen in lokale wet- en regelgeving.

Dat in de Peelgebieden (Natura-2000 en Wav-gebieden) sprake is van een dreigende verslechtering en/of significante verstoring van natuurwaarden, is geen onderwerp van discussie. Dat in het gebied daarom passende maatregelen getroffen moeten worden, is ook niet in geschil. De Wnb-vergunning voor de uitbreiding voldoet niet aan artikel 6 van de Habitatrichtlijn omdat:

- Zoals de Plan-MER zelf al stelt, er een toename in stikstof plaats zal plaatsvinden door dit planvoornemen;
- Uit diverse onderzoeken blijkt dat luchtwassers om ammoniakuitstoot tegen te gaan in de veehouderij niet of niet goed werken. Hierdoor dreigt de Nederlandse ammoniakuitstoot, in plaats van af-, toe te nemen. De gegevens waarop de Wnb-vergunning gebaseerd zijn is verouderd, waardoor een nieuwe passende beoordeling nodig is;
- Voor de Wnb-vergunning in 2020 is de natuurvergunning van 2015 als referentie genomen. De 2015 vergunning is echter verleend op basis van de PAS, die in mei 2019 nietig is verklaard vanwege het feit dat deze niet in overeenstemming is met artikel 6.3 van de Habitatrichtlijn.
- Er door de Provincie Limburg (noch het Rijk) aangetoond kan worden dat andere passende maatregelen genomen worden om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert.

In bijlage 1 is een detailuitwerking van onze aandachtspunten met betrekking tot dit planvoornemen.

Redenatie op basis van ambities en prioriteiten

Tot slot, bij het behandelen van deze casus zou het recht doen aan de aard van de problematiek om te redeneren vanuit de ambities die door de Gemeente Peel en Maas zijn omarmd en in beleid zijn vastgelegd met betrekking tot de bescherming van de leefomgeving. Het is van belang om niet alleen te toetsen op basis van de huidige wet en regelgeving, aangezien het vaak vele jaren duurt voordat visies en beleid daadwerkelijk zijn vertaald naar bindende wet -en regelgeving.

Met deze zienswijze werken wij aan een nog natuurrijker, milieuvriendelijker en meer circulair Limburg.

Met vriendelijke groet,

Stichting Natuur en Milieufederatie Limburg
Ton Hermanussen

Directeur

Bijlage 1: Detailuitwerking aandachtspunten zienswijze

De beoogde uitbreiding op de Horsten (LOG-gebied) is een vervolgstap op een reeds in 2012 ingezet traject en met de ondernemer gemaakte afspraken om verslechtering van de leefklimaat (geurbelasting) in Egchel te voorkomen op de locatie Jacobusstraat 42 (dicht bij kern). De ondernemer heeft zich in 2012 gevestigd op De Horsten waarbij in 2012 en 2020 een omgevingsvergunning is verleend voor twee biggenstallen op De Horsten 20 en een nieuwe zeugenstal op De Horsten 17¹⁰. Ook wordt in de toelichting verwezen naar twee mestsilos met verharding. Deze uitbreidingen zijn allemaal feitelijk gerealiseerd.

Naast de gerealiseerde, vergunde stallen maakt het nu voorliggende bestemmingsplan nog drie nieuwe biggenstallen en drie nieuwe zeugenstallen planologisch mogelijk. Het totaal aantal varkens bedraagt na volledige realisatie: 33.120 gespeende biggen, 5.000 (op)fokzeugen en 16 dekberen. Als uitgebreid wordt in dierplaatsen zal de mestproductie toenemen en de mestbewerkings- en opslagcapaciteit moeten worden uitgebreid. De totale mestbewerkingscapaciteit is voorzien op maximaal 35.000 m³ per jaar. De extra mestopslagcapaciteit wordt gerealiseerd met een nieuw mestbassin en enkele nieuwe mestsilos. Omdat de mestbewerkingscapaciteit toeneemt zal de mestbewerking in pandig gaan plaatsvinden in een nieuwe loods. Alle voorzieningen voor mestbewerking worden gerealiseerd aan de zijde van de aanwezige mestsilos.

Opmerkelijk is dat al deze uitbreidingen aan de Horsten, de ondernemer geen contractuele verplichting geven voor het afbouwen van de locatie Jacobusstraat 42 (Plan-MER, p.55).

Aandachtspunten:

- In het plan wordt gesproken over het verplaatsen van de mestverwerking van de locatie Jacobusstraat 42 naar Horsten 20. De milieueffecten (in ieder geval geur, risico's voor de volksgezondheid en geluid) van deze mestverwerking zijn echter niet meegenomen.
- Nu de locaties aan Jacobusstraat 42 en Horsten 17/20 door de mestverwerking aan elkaar worden gekoppeld, is vereist dat ook de locatie aan Jacobusstraat 42 in het plan en de plan-MER wordt meegenomen. In ieder geval moet de mogelijkheid tot mestverwerking aan Jacobusstraat 42 (ook planologisch) gelijktijdig komen te vervallen, als rekening wordt gehouden met het vervallen van milieueffecten ter plaatse van Jacobusstraat 42.
- Ten onrechte wordt gesteld dat voor het veranderen van de mestverwerking geen m.e.r.-beoordelingsplicht geldt. Een mestverwerkingsinstallatie is naar het oordeel van de Raad van State aan te merken als een installatie voor de verwijdering van afval (zie bijvoorbeeld: ECLI:NL:RVS:2016:3057). Een mededeling op grond van en conform artikel 7.16 Wet milieubeheer, met een beoordeling van de (cumulatieve) milieugevolgen, ontbreekt.
- Het is niet duidelijk wat de maximale omvang is van de activiteiten en bijbehorende milieubelasting van het plan en de plan-MER. Er is, volgens de planschets, enerzijds immers ruimte en gelegenheid om meer dan de 2x3 nu vermelde extra stallen te bouwen binnen de plangrenzen. Dit wordt noch door de regels bij het plan, noch door een tegelijkertijd te verlenen omgevingsvergunning voor de inrichting beperkt of vastgelegd. Anderzijds wordt erkend dat niet de gewenste maximale (gewenste) bedrijfsomvang kan worden gerealiseerd

---

¹⁰ Omgevingsvergunning fase 1 – 14 mei 2020 (milieu en afwijken bestemmingsplan)

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/gmb-2020-127481.html>

Bouwvergunning fase 2 – 22 oktober 2020 (bouw)

<https://zoek.officielebekendmakingen.nl/gmb-2020-273775.html>

vanwege het overschrijden van de norm volgens de geurverordening t.p.v. de woning aan Karissendijk 10.

NB: Er wordt gesuggereerd dat het geurverwijderingsrendement (45%) van de gekozen gecombineerde luchtwassers kan worden verbeterd, waardoor de geurbelasting wordt verminderd en de gewenste maximale bedrijfsomvang haalbaar is. Zowel het veronderstelde als het verbeterde geurverwijderingsrendement zijn niet onderbouwd en niet gewaarborgd. Op grond van recente wetenschappelijke inzichten moet ernstig worden getwijfeld aan de goede werking van gecombineerde luchtwassystemen. Het is niet duidelijk waarop de gehanteerde geur- en ammoniakemissiefactoren van de luchtwassers van de stallen zijn gebaseerd. Voorwaardelijke bepalingen voor emissierelevante parameters of het vastleggen van emissieniveaus ontbreken in het onderdeel 'Monitoring en evaluatie' van de plan-MER. De feitelijke bedrijfssituatie aan Horsten 17/20 komt niet overeen met de vigerende vergunning ingevolge de Wet natuurbescherming (Wnb-vergunning). Niet alle vergunde stallen zijn gerealiseerd. Nu de daarvoor vigerende Wnb-vergunning onjuist is vastgesteld (immers een volledige passende beoordeling ontbrak) kunnen deze niet gerealiseerde stallen niet zonder meer worden gebruikt voor intern salderen. Bij intern salderen mag bovendien de niet benutte emissieruimte niet zonder meer worden gebruikt (zie: ECLI:NL:RBOBR:2021:6389)

- Ook is onduidelijk of andere stikstofbronnen dan de stallen (zoals de mestverwerking) wel in de vigerende Wnb-vergunning zijn opgenomen. Dit kan niet worden afgeleid uit de bijgevoegde Wnb-vergunning en moet inzichtelijk worden gemaakt als deze worden meegenomen bij het intern salderen.
- De stikstofemissie van de mestverwerking is afgeleid van een installatie elders. Niet is onderbouwd waarom deze emissie in de gewenste situatie representatief is (bijvoorbeeld met meetgegevens van een vergelijkbare installatie).
- Het is niet duidelijk waarop de invoerparameters van de Aerius- en geurberekeningen zijn gebaseerd en of en hoe deze overeenkomen met de maximale omvang en mogelijkheden van het plan. V.w.b. de geurberekeningen moet waarschijnlijk rekening worden gehouden met defaultwaarden voor niet-ronde uitstroomopeningen van de luchtwassers.
- De Aerius-berekeningen van de stikstofdepositie moeten worden uitgevoerd met de meest recente versie van het rekenprogramma. Op 23 oktober 2023 komt een update beschikbaar.
- In het plan en de plan-MER wordt de aanvaardbare geurbelasting vanwege de stallen (dierenverblijven) gebaseerd op normen zoals vastgesteld volgens de Wet geurhinder en veehouderij. Op grond van onderzoek door de GGD (zie bijvoorbeeld de rapporten 'Geurhinder van veehouderij nader onderzocht: meer hinder dan Handreiking Wgv doet vermoeden?' en RIVM Rapport 2015-0106 Onderdeel Veehouderij en geur) moet worden aangenomen dat deze normen een overschatting zijn van de aanvaardbare geurbelasting. De (overschrijding van de) aanvaardbare geurbelasting is niet inzichtelijk gemaakt.
- De gemeentelijke geurverordening is niet gebaseerd op de cumulatieve geurbelasting van alle veehouderijen die relevant bijdragen. In de verordening is immers enkel rekening gehouden met dieren waardoor geuremissiefactoren zijn vastgesteld op grond van de Regeling geurhinder en veehouderij. O.a. melkrundvee en paarden zijn hierin niet betrokken. Voor zover de normstelling van de voorgrondbelasting op deze verordening wordt gebaseerd, voldoet dit daarom niet aan artikel 7.7 Wet milieubeheer t.a.v. het inzichtelijk maken van de (cumulatieve) gevolgen voor het milieu.

NB: Op grond van WUR-rapport 296 "Fijnstofemissie uit stallen: melkvee" van maart 2010 kunnen bijvoorbeeld ook aan melkrundvee geuremissies worden toegekend.

- Op grond van de 'Gebruikershandeling V-Stacks gebied' moet de cumulatieve geurbelasting vanwege veehouderijen worden berekend voor alle geurgevoelige objecten die binnen 2 km van de betreffende veehouderijen die binnen 2 km van het plangebied zijn gelegen. De facto moet dus rekening worden gehouden met alle geurgevoelige objecten die binnen 4 km van het plangebied zijn gelegen. Dit is niet inzichtelijk.
- Er is geen rekening gehouden met overige geurbronnen dan de stallen (dierenverblijven). De afzonderlijke geurbelasting vanwege die overige bronnen en de cumulatieve geurbelasting van die bronnen en de stallen van de eigen inrichting is niet inzichtelijk gemaakt. Voor zover daarvoor een toetskader ontbreekt dient dit (in samenspraak met het bevoegd gezag) te worden bepaald.
- De cumulatieve geurbelasting buiten het plangebied vanwege de stallen (dierenverblijven) en overige bronnen (in ieder geval: mestverwerking, voeropslag en -verwerking, stookinstallaties) van de eigen inrichting en overige relevante inrichtingen (veehouderijen) is niet inzichtelijk gemaakt. Dit is mogelijk door toetsing van de (gezamenlijke) Hedonisch gewogen geurimmissies (zie bijvoorbeeld: ECLI:NL:RVS:2022:2753). Ook is de piekemissies van geur zijn niet inzichtelijk gemaakt en getoetst.
- De concrete, maximale geluidbelasting en maximale gevolgen voor de luchtkwaliteit (fijn stof) zijn niet inzichtelijk gemaakt, conform respectievelijk de 'Handreiking industrielawaai' en de 'Regeling beoordeling luchtkwaliteit'.
- De cumulatieve endotoxinenbelasting is niet inzichtelijk gemaakt en beoordeeld.
- De gevolgen voor de volksgezondheid vanwege de planactiviteiten en de maatregelen ter beperking van de risico's voor de volksgezondheid zijn niet inzichtelijk gemaakt. Dit kan bijvoorbeeld aan de hand van bijlage 1 bij de 'Handreiking veehouderij en gezondheid 2.0' (GGD's en omgevingsdiensten Noord-Brabant, 30-4-18) of de 'Handreiking veehouderij en gezondheid' (Infomil, 22-9-23).
- Omdat het bedrijfsontwikkelingsplan zich uitstrekt over 10 jaar, valt niet in te zien waarom niet wordt aangesloten bij nieuwe milieuhygiënische inzichten en voorzienbare ontwikkelingen in wet- en regelgeving (zoals bijvoorbeeld de aangescherpte normen voor zeer fijn stof en fijn stof, zoals op 26-10-22 gepubliceerd door de Europese Commissie, Wet stikstofreductie en natuurherstel, door de Minister van LNV aangekondigde wijziging van de Wet geurhinder en veehouderij en de verplichting tot beoordeling van cumulatieve milieueffecten op grond van de Omgevingswet van geur).
- Een ecologisch onderzoek naar aanwezige en te beschermen flora en fauna binnen het plangebied en de aangrenzende gebieden waar nadelige gevolgen kunnen optreden, ontbreekt.